

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VI. Notabile Erasmi Roterodami dictum sive de Lutheranis iudicium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

vere Ecclesia sit vllibi magis quam in Concilio generali, si tamen ipsum audire velimus (a) credendum propterea non est Concilium errare, aut falsam doctrinam promulgare non posse. Ergo S. Irenæus mentitus est quem dixit (b) Vbi Ecclesia sit, ibi S. esse Spiritum; & ubi S. spiritus sit ibi esse Ecclesiam & omnem diuinam gratiam. Quam bene huic conuenit quod Lutherus dicit (c) Christum Episcopis, Doctoribus & Concilijs indicandi de doctrina potestatem ademisse, & omnibus Christianis in genere dedisse. Papam, Doctores & Pastores potestatem habere docendi; sed oues iudicare debere an vox illorum sit vox Christi. Statuant illi, inquit & decernant quidquid volunt nostrum erit iudicare. Papa, ait alibi, tu cum Concilijs tuus conclusisti: at ego iam iudex esse volo an illa recipere debeat, & an potuerint errare. O audacissimum omnium qui vnquam fuerunt diuinæ sapientiæ & scientiæ arbitrum atque exactorem! Sed nihil hoc mirum, quum & eodem fere modo Atrius de Concilio Niceno, Macedonius de Constantinopolitano, de Mileuitano in Africa Pelagius, Nestorius de Ephesino, de Chalcedonensi Eutyches, Hussius de Constantiensi seaserint & loquuti sint. At non ita S. Gregorius, qui profitetur se omnia reprobare quæ à Concilijs sint reprobata, & recipere quæ ab illis sint recepta (d). Quin etiam Petrus Martyr apostata (e) & Vibanus Regius Lutheri discipulus (f) scribere ausi sunt, quamdiu ad Patres & Concilia consugerimus doctrinamque nostram retulerimus, errandi finem nullum fore: quod luce clarius sit non vnum tantum aut duo, sed omnia turpiter errasse. Sed nihil mirum quod Conciliorum auctoritatem illi conuellere ausi sint, qui affirmate non erubescunt Apostolos quoque, etiam post missionem Spiritus sancti, in errores impegisse, Lutherus certe ait (g) etiamsi quid ab omnibus Concilijs decretum sit, setamen illud per scripturam examinaturum, nec ut humanis Traditionibus decipiat, passurum. Sic enim appellat ille Apostolorum Traditiones, & Conciliorum, supremarum Ecclesiæ Curiarum, decreta, quæ vere sunt Verbum Dei iuxta illud: Vbi duo vel tres in nomine meo &c. per Scripturam vero intelligit suam ipsius scripturæ literam suamque sub ea interpretationem, more omnibus hæreticis vtiturissimo, quippe hominibus qui ab Ecclesia seu communi consensu apostatarunt. Talem vero ab Ecclesia Catholica apostatam non solum reipsa sed professum & confitentem esse Lutherum, luce meridiana clarius est ex ipsius autographo, nempe Libello suo de Captiuitate Babylonica, ibi,

Si forte, inquit, Concilium decreuerit sub duobus speciebus sumendam esse Eucharistiam, ego in contemnum ipsius unam tantum recipere aut omnino abstinere velim. Qui fieri potuit, vt tam profligata ac desperata audacia homo tot insanix suæ, complices ac socios inuenire potuerit, qui vt Concilijs aut Ecclesiæ capiti contumeliam faciat, etiam, suo ipsius testimonio res bonas & pias reprobat? Idem alibi hoc consilium Christiano dat, (h) ne in Quadragesima confiteatur, ne in Paschate ad Eucharistiam accedat. Vtque ita intra se dicat: Quia Papa, qui homo est, hac ita statuit, eapropter nihil eorum volo facere: si non mandasset, vltro facturus. Faciam ergo alio tempore, quo ab ipso mandatum non sit, tunc quum mihi placuerit, & deuotio animum subierit. Eadem sententia multis alijs in locis ab ipso inculcatur, tantum vt statuta & auctoritatem Ecclesiæ labefacter.

VI. Hinc Erasmus postea melius sapiens non minus scite quam vere de Lutherinis quodam loco scripsit, Eos iugum humanarum constitutionum abieciisse, sed hominum itidem suasu inductos. Nomen tantum mutatum esse Appellari Verbum Dei, quod nihil sit nisi mera Libertas. Pro iugo hominum, eos iugum subisse diaboli. Et profecto non sine causa omnes Hæreticorum Synagogæ Concilijs tanta diligentia fores & fenestras omnes occludunt: quorum lumine non nesciunt, si vel tenues aliquot radij eò penetrauerint, omnes statim tenebras dispulsum iri. Sed multa alia ex eadem officina à Luthero de prompta in sequentibus hinc inde sparsa occurrunt ipsius iudicia & decreta, quibus ille, tam impudens Ecclesiæ & Conciliorum contemtor, non minus fidei haberi volebat quam si cælicus de lapsa essent. Et quemadmodum Saluator noster dixit: Doctrina mea, mea non est, sed patris mei qui me misit; sic Lutherus aiebat (i) Doctrina mea, mea non est sed Iesu Christi. Certus ego sum, me errare non posse. Sic ille de se: at quomodo de S. Concilijs, SS. Patribus & vniuersa Ecclesia? Omnes ait, immo vniuersam Ecclesiam errasse. Sed loqui profecto aliter non potuit, qui

L 2 SS.
 a Luth. de abroganda Miss. & in Vision. Daniel,
 b Lib. 3 cap 40 c Tom 2. lib. 2 Rat. iud. Eccles. In Serm. Attendite à fals. Proph. in 500. Art. art. 115. d Loco citato. e De Votis pag. 476. f lib. de Eccles. g Ita saepe Luth. præcipue VVormatiæ An. 1521. in Aprili Respondit Cæsari ac Principibus. h Luth de Confess. par. 3. cap. 14. i Lib. contra fals. Proph.

SS. illos Patres tamquam scopulum fugiendos, sibi existimavit: non ignarus, quamdiu pagina ex ipsorum scriptis, diuinitus per tot secula in tanta rerum omnium & imperiorum deuastatione conseruatis, supersit, non de futuras quoque fidiculas, quibus veritas ex ipsius ore extorqueatur. Quam reuerenter vero de diuinis illis & celestibus animabus, quas priora secula tamquam æterna auarum ornamenta semper coluerunt; sentiat ac loquatur, III. liber explicabit. Iam tempus vide-

ret, ut in Theatrum nostrum nouos hæreticos prodeuntes spectemus: qui non minus, quam Chorus ipsorum Lutherus (tamquam *αὐτὸ μὴχανὴς* scilicet) de cælo venisse videri volunt. Lutherum interim in noui sui Euangelij balistario varias machinas tam nouo quam cæpro bello patrandi fabricantem relinquamus.

Finis libri Primi.

FLORIM VNDI RAEM VNDI DE ORTV, PROGRESSV ET RVINA.

HERESEON SUPERIORIS SAECVLI

HISTORIÆ

LIBER II.

ARGUMENTUM SECUNDI LIBRI.

Libro hoc II. comprehenduntur omnes Sectæ & Hæreses, quæ turmatim post Lutherum in omnibus Germaniæ angulis eruperunt: sed potissimum Anabaptistarum Sectam. Cuius originem, ortum & progressum; tum doctrinam, vitam & mortem præcipuorum Hæresiarcham Auctor describit: eorumque errores indicat, ac breuibus refutat.

INDEX CAPITUM

LIBRI SECUNDI.

- I. *Va hoc II. libro continentur, vix fore ut à posteris vniquam facta fuisse credatur.*
- II. *Vnitas Ecclesiæ post Lutheri aduentum in varias partes scissa.*
- III. *Origo Anabaptistarum.*
- IV. *Muncerus eorum Apostolus prodit.*
- V. *Saxonis Dux, ne Muncerum eijceret à Luthero impeditur.*
- VI. *Miracula Munceri eiusque discipulorum.*

CAP. II.

- I. **E** *Lutheranorum schola Anabaptistas produisse.*
- II. *Primi Anabaptistarum Ministri seu Prædicantes.*
- III. *Lutheranismi & Anabaptistarum secta Collatio.*
- IV. *Lutherani Zuingliani turbas Anabaptisticas imputant.*
- V. *De Ioanne Matthæo primo Anabaptistarum Propheta.*
- VI. *De Ioanne Leidensi primo ipsorum Rege.*
- VII. *De eius & aliorum qui ab ipso exiit.*

CAP. P.